

18.39×27.7	31	46	עמוד	לאשה	21/01/2013	35405585-5
29130 - 2913						

"הכי חשוב, שהילד שלנו יהיה מאושר"

איריס לוונשטיין, מגשרת בין אנשי עסקים, חברות ואנשים פרטיים, הוסיפה עוד פן לעבודתה: גישור בין הורים וילדים שיצאו מן הארון. לצורך הזה בהידברות הדדית היא נחשפה אצלה בבית, כאשר בנה עבר את החוויה בעצמו וחבריו סיפרו לה על נתק מן המשפחה ועל הכאב הגדול שחשים שני הצדדים

| מאת צפורה רומן | צילום: עדי אדר

הרופא אמר: זו לא מחלה

היא למדה כלכלה וחינוך באוניברסיטת תל אביב והמשיכה לתואר שני במינהל עסקים. בסיום הלימודים הכירה את מי שהפך לבעלה. "אהבה ממבט ראשון", היא אומרת. בתוך שש שנים נולדו ארבעת ילדיהם: אור (26), אלון (25), שיר (בת 22) ועדי (20). תוך כדי לידות ואימהות לארבעה, עשתה קריירה מרשימה. עברה במחלקה למחקר כלכלי בבנק לאומי, עברה לתעשייה האווירית ועסקה שם בתפקידים בכירים מגוונים, אחרי חמש שנים עברה לשירותי בריאות כללית כסגנית ראש אגף התקציבים, ובימהלך עשר שנות עבודתה שם שימשה כמנהלת הכספים של בית החולים "מאיר" וכמנהלת אדמיניסטרטיבית של בית החולים לילדים "שניידר" וגם שקדה על רוקטורט במינהל מערכות בריאות.

● איך הסתדרת כל השנים עם גידול ארבעה ילדים וניהול קריירה תובענית?

"זה לא פשוט. אבל יש אמרה: 'מאחורי כל גבר מצליח עומדת אישה, ומאחורי כל אישה מצליחה ניצבת אמה שלה'. אצלי זה היה טוטאלי. גרנו בקריית אונו, קרוב להוריי, ואמא הייתה מגויסת והפיגינה זמינות מרשימה. עם כל בעיה הייתי שמה את הילדים אצלה במיטה ורצה".

בשלב מסוים הזוגיות התפרקה. בני הזוג לוונשטיין נפרדו כשב-תם הקטנה הייתה בת שש והגדול בן 12. שלוש שנים אחר כך התגרשו סופית. תהליך הגירושים קטע באחת את עבודת הרוקטורט, שהייתה כבר בשלב מתקדם. במקביל לניהול הקריירה, הפכה איריס בגיל 40 ראש למשפחה חד הורית, שדרשה היערכות מחודשת. "כבר לא היה אפשר להכניס את הילדים למיטה של אמא", היא צוחקת.

● אז מה עשית?

"לא הייתי מוכנה לוותר על מעורבות בחייהם, אז מצאתי פתרון מקורי: חמישה ימים עבדתי שעות ארוכות, ובשעות הערב של יום

ה היה לפני תשע שנים. אור, בנה הבכור של איריס לוונשטיין, הזמין אותה לצאת איתו בערב. זו לא הייתה הצעה יוצאת דופן. איריס, גרושה ואם לארבעה, נהגה לבלות מדי פעם עם כל אחד מילדיה ביחידות. אבל באותו ערב הייתה כוונה נוספת מאחורי ההצעה של בן ה-17. "יש לי משהו להגיד לך", אמר אור.

"המחשבות התרוצצו במוחי כל הערב. מה הסוד? אולי הוא הכניס משהו להיריון? אולי משהו לא בסדר בבית הספר? האם יש לו חברה חדשה? לא יכולתי להעלות על הדעת שום דבר מסתורי שהתחבא מאחורי המשפט הקצר הזה". אומרת איריס כיום. "אבל אור לא מיהר. רק כשחזרנו הביתה הוא נכנס אחרי לחרר השינה, התיישב על המיטה ואמר: 'אמא, אני מעדיף גברים'. ואני, תמימה שכמוני, לא הבנתי ושאלתי: 'מה זה אומר?' והוא אמר: 'אמא, אני הומו'".

היום, במבט לאחור, היא מודה שהשמים נפלו עליה. "הומו? הבן שלי? בבית המצ'ואיסטי שבו גדלתי הוזהרתי מילת גנאי קשה", אומרת איריס, בתו הבכורה של שחקן הכדורגל האגדי אהרון קפיטולניק ("קפי"), בלם העבר של קבוצת "הכוח רמת גן", שהופיע גם במדי נבחרת ישראל, ויעל קפיטולניק, מספרת סיפורים מצליחה. "מאז שהייתי ברחם של אמא ועד הגיוס לצבא לא חסרתי אף משחק של אבא. אמא ואנחנו, שלושת הילדים, ישכנו ביציע מדי שבוע ושמענו את הקהל צועק 'בן זונה' או 'הומו' לשחקנים שפישלו במגרש. מה לזה ולבני הגבר, החתין, האינטליגנטי?" אבל כמי שניהלה בחייה לא מעט משברים, היא ידעה כי גם מהמצב החדש, שבאותם רגעים לא ידעה כיצד מתמודדים איתו, ייצאו היא ומשפחתה מחוזקים. היום, תשע שנים אחרי, היא הוסיפה לעיסוקיה המקצועיים כמגשרת בין אנשי עסקים, חברות ואנשים פרטיים, נדבך נוסף: גישור בין הורים וילדים שיצאו מן הארון.

22.24x32.83	32	46	עמוד	לאשה	21/01/2013	35405615-9
29130 - 2913						

גלילי: מנחם

איריס לוונשטיין ובנה אור. "אני לא מכריעה,
אלא מביאה אותם להקשבה הדדית, שמורידה
את הדמוניזציה מהצדדים"

13.69x31.03	33	46 עמוד	לאשה	21/01/2013	35405769-9
29130 - 2913					

המשך

תיכות האלו לא עושות לך כלום? והוא ענה: 'לי לא, ולדך?'

אבא התנהג כמו מלך

- **איך הגיבו האחים של אור?**
 "אור רצה לספר להם, אבל חשבתי שעדיף יהיה ואם אני אעשה זאת. באיזשהו מקום חששתי מהתגובות. הם מאוד קיבלו, כל אחד בדרכו, אבל כולם עשו זאת עם המון אהבה".
- **ואבא שלך?**
 "זה היה החלק הכי קשה. אחרי חורש בערך נס' עתי להוריי באחד הערבים, ואמרתי שאני רוצה לדבר איתם. הם נבהלו וישר שאלו: 'הבריאות בסדר?'. אחרי זה היה קל יותר להגיד 'כן', הבריאות בסדר, אבל הנכד שלכם, אור, מעדיף גברים'. לקפיצה לא היה פשוט. לקח לו יומיים להתעשת ואחר כך הוא ואמא התקשרו לאור, אמרו לו שסיפרתי להם, ששום דבר לא השתנה ושחם אוהבים אותו. אבא חושבים על מגרש הכדורגל שהיווה את מרכז חייו כל כך הרבה שנים, אבא התנהג כמו מלך".
- **זה באמת שינה את חייכם?**
 "זה לא שינה את חיינו כמשפחה, אבל מצאתי את עצמי נחשפת למשהו שלא הכרתי. התחילו להגיע הביתות הברזים של אור ונחשפתי לסיפורים אישיים של חלק ניכר מהם, שיצאו מהארון וזכו לכתף קרה מהמשפחה. שמעתי סיפורים מזעזעים על הורים שמפנים גב לילד ש'עושה להם

חמישי שלחתי מונית להביא את הילדים מהבית, שבו הייתה לי מטפלת, וחמישתנו יצאנו לביילוי משותף. למחרת השארתי בבית אחד מהילדים שי- בלה איתי, לפי תורנות שנמכעה מראש.

"כשאמרתי למורים שאני הולכת לעשות את זה, היה זעזוע כללי. בדיעבד הם אמרו שהיו מע" תיקום את השיטה, כי זה יצר משהו מאוד מיוחד בקשר ביני ובין ילדיי ובינם לבין עצמם. הקשר ביניהם הוא ההצלחה של החיים שלי".

לתוך האיריליה המשפחתית הזו הטיל אור
בן ה־17 את הפצצה בדבר זהותו המינית, "ומא"
זר שלא הייתי מסוגלת לקלוט, ביקשתי שלפני
שהוא מחליט בוודאות, שילך לפסיכולוג שעוסק
בבלבול בזהות המינית בגיל ההתבגרות, ושער אז
לא ידבר על זה עם אף אחד. הוא הסכים, קבע
תי פגישה והלכתי איתו. ישבנו מול הפסיכולוג
ואמרתי: 'נראה לי שהילד שלי מבולבל. הוא חושב
שהוא הומו'. אחר כך הפרדנו כוחות. אור המשיך
עוד מספר מפגשים וסיפר לי שהפסיכולוג שאל
אותו למה הוא בא, והוא ענה: 'כי זה מרגיע את
אמא, היא מרגישה בשליטה'. כשהגעתי אני אליו,
הפסיכולוג אמר לי: 'הילד שלך לא מבולבל בכלל.
הוא מעדיף גברים'. אמרתי: 'אז תרפא אותו', והוא
ענה: 'זו לא מחלה'.

"ואף שידעתי, זמן רב עוד קיוויתי שזו טעות. אני אפילו זוכרת שיום אחד, כשהייתי סמנכ"לית כספים באוניברסיטת תל אביב, אור בא לבקר אותי, הסתובבנו על הדשא, ואמרתי לו: 'כל הח-

13.29x28.28	34	46	עמוד	לאשה	21/01/2013	35405776-7
29130 - 2913						

"פגשתי אישה משכילה, בעלת משרה בכירה מאוד, שאמרה לי שחייה נחרבו עד היסוד. היא אמרה, שמרגע שבנה יצא מן הארון, היא נקברה בארון. בכל מהלך השיחה היא בכתה נורא, דיברה על בדידותה והוסיפה שאסור להזכיר את הנושא בנוכחות בעלה"

בושות' ועל הורים שזרקו את הילד מהבית ולא רוצים לראות אותו. דברים שלא יכולתי להאמין שקיימים.

"יום אחד אור ביקש שארכב עם אמא של חבר טוב, ילד מדהים. התקשרתי והזמנתי אותה. פגשתי אישה משכילה, בעלת משרה בכירה מאוד, שאמרה לי שחייה נחרבו עד היסוד, שהיא איננה מסוגלת לקבל את זה ושהיא מעמידה פנים מול כל העולם, כאילו בנה אינו 'כזה'. היא אמרה, שמרגע שבנה יצא מן הארון, היא נקברה בארון. בכל מהלך השיחה היא בכתה נורא, דיברה על בדידותה והוסיפה שאסור להזכיר את הנושא בנוכחות בעלה. כאילו שאם לא מדברים על זה, זה לא קיים".

● מה אמרת לה?

"נתתי לה להוציא את מה שהיה מונח על לבה. אחר כך דיברתי קצת על הצורך לקבל את הילדים שלנו כמות שהם, על ההבנה שהאושר של ילדינו לא תלוי באמות המידה שלנו, וחזרתי ואמרתי שהדבר הכי חשוב לנו כהורים הוא שהילד שלנו יהיה מאושר."

"ביקשתי גם להיפגש עם בעלה והזמנתי אותם הביתה. דיברנו על כל מיני דברים, ובשלב מסוים העליתי את הנושא. האבא התכווץ. הכאב בפניו היה מזועזע. אבל הוא הקשיב ואחר כך שיתף פעולה בשיחה ושאל שאלות על 'החיים החדשים' האלה."

"למחרת האם התקשרה והודתה לי. לדבריה, זו הייתה הפעם הראשונה ששניהם דיברו על הנר שא עם אדם מבחוץ. היא גם אמרה, שעצם השיחה בנוכחות מישהי שיודעת וחווה בעצמה את החוויה שלהם, אפשרה לבעלה להבין שאפשר לקבל את הילד כמו שהוא ושהבית לא מתמוטט. היום, ארבע שנים אחרי, הם נמצאים במקום שונה לגמרי, הבחור מביא חברים הביתה והחבר שלו כבר ישן איתו בחדרו בבית ההורים".

גישור הוא שפה

ביום הולדתה החמישים החליטה איריס לווני שטיין להעניק לעצמה מתנה גדולה ולעשות הסבה מקצועית דרמטית. היא הייתה אז מנכ"לית של בית חולים פרטי לעיניים והחליטה לפרוש.

"כל השנים הייתי שכירה וניהלתי עסקים ואר-גונים גדולים למען אחרים. בגיל חמישים החלטתי לקחת פסק זמן ולחשוב מה אני רוצה לעשות עם עצמי משם והלאה. חשבתי לשלב עצמאות וגשמה בין השאר, התלבטתי בין הליכה למערכת החינוך או לעמותות, אבל שום דבר לא תפס אותי. קיבלתי הרבה הצעות לנהל גופים גדולים, אבל אמרתי

לעצמי שאם אתפתה הלך לי החלום, אף שבשלב ההוא בכלל לא ירעתי מהו החלום שלי.

"יום אחד נפגשתי עם מגשר. דיברתי איתו, והבנתי שמצאתי בדיוק את מה שאני מחפשת. חזרתי הביתה, התקשרתי לאנשים הקרובים לי ואמרתי: 'אני הולכת להיות מגשרת', והתגובה, ללא יוצא מן הכלל, הייתה: 'איך לא חשבת על זה קודם? זה בדיוק מתאים לך'. הצטרפתי לקורס גישור, עברתי התמחות, והבנתי עד כמה הקריירה המגוונת שעשיתי במהלך חיי הייתה בעצם מסלול הכשרה לגישור: הידע בכלכלה, ההבנה של סכי סוכים כספיים, היכולות הניהוליות להשתלט על פגישות אמוציונליות עם המון אגו בחדר, והיכולת להקשיב ולהיות אמפתית ואובייקטיבית."

"הפעלתי אנשים שהכירו אותי מהעבר דות הקודמות שלי, והם עזרו לי ליצור קשרים. רשימת הניסיון וההמלצות שלי הגיעה לידיה של שופטת מסוימת והיא שלחה אליי את הגישור הראשון. אחרי שתי פגישות שלחתי לה הסכם חתום על ידי הצדדים והיא הפנתה אליי גישור נוסף. משם זה התחיל. מבתי המשפט קיבלתי סכסוכים כספיים מסובכים מאוד, משרדי עורכי דין שלחו אליי אנשים שלא הצליחו להגיע לעמק השווה, ואחר כך התחילו להגיע גם אנשים פרטיים בנושאים מגוונים. היה לי אפילו גישור בין פליט ריאליטי לבין אחד הערוצים, וזה היה דווקא אחד מהגישורים הבודדים שלי שלא נגמר בהסכם".

לפני כחצי שנה הגיע אליה ידיד של בנה, שעשר שנים קודם לכן, בגיל עשרים, נזרק מבית הוריו לאחר שגילה להם שהוא הומו. "הם אמרו לו שלא יחזור עד שיחלים. הבחור עזב, אבל אחרי שנה הוא חזר הביתה ואכן ניסה 'להחלים'. ההורים היו מאושרים, כי הם לא ראו אותו עם בחורים, אלא שהוא הכיר גבר והתאהב, ולא ידע איך לספר זאת להוריו. אור הציע לו לדבר איתי."

"בהתחלה ניהלתי את השיחות רק איתו והדרדרתי אותו איך לגרום להוריו להגיע למקום 'המק' בל'. כשסיפר לאמו, היא ממש נשברה, כי האמינה וקיוותה שבנה אכן 'החלים'. בהמשך נפגשתי עם האם כמה פעמים וגיליתי דבר מעניין: ברגע שהורים נפגשים עם הורה אחר, שחי בשלום עם הבן שיצא מהארון, וכשהם רואים שאפשר להמשיך לאהוב את הילד בדיוק כמו מקודם, הם מבינים שלא מדובר בסוף העולם. כשרואים משפחה כמו שלנו, שחיה בטבעיות עם העובדות, קל יותר לקבל את זה. אצלנו הקבלה ממש מוחלטת. אנחנו נו אהבים מאוד את בן הווג של אור, והבית נהג איתו כמו עם בן או בת זוג של הילדים האחרים. אור מאושר ואנחנו מאושרים איתו".

● מה ההבדל בין גישור כספי-בלבלי-מסחרי לבין גישור בין הורה וילד שיצא מן הארון?

"גישור הוא שפה. דרך מדהימה לפתור סכסוכים. באים שני אנשים, משני צדי המתרס, שבעבר היו מלאי רצון טוב הדדי, ואז קרתה ביניהם תקלה בשל סיבה כלשהי. אני מנסה להחזיר אותם לתקופה שבה היה ביניהם קשר טוב, כדי לפרק את התקלה ולהבין מה השתבש. הדבר החשוב ביותר הוא שהאנשים משני הצדדים יקשיבו אחד לשני, והכל נעשה תוך שמירה על כבודם ההדדי."

"אני לא מכריעה, אלא מביאה אותם להקשבה הדדית, שמורידה את הרמוניציה מהצדדים. זה נכון הן לגבי סכסוכים כספיים גדולים ומורכבים והן לגבי אי הבנות שמתגלעות בין ילד שגילה את מיניותו האחרת לבין הוריו, שמרגישים כי הוא הרס להם את החיים. במקום שיש הקשבה הדדית, הבנה ורצון טוב, שם יימצא הפתרון". ■